

החלצה נצמרת

נצמי שער

מבראשית
את עולמך בבקר תמיד לברא:
האדמה, העשב וכל המאורות
ואז מן העפר, בצלם אנשים
לקום מחר בבקר ולהתחיל מבראשית

לקום מחר בבקר...

גם אצלך
החגיגה נגמרת
ובחצות
הביתה את הדרך
קשה לך למצוא
מתוך החשכה אנחנו מבקשים -
לקום מחר בבקר ולהתחיל מבראשית

ולפעמים
החגיגה נגמרת
כבוי אורות
החצוצרה אומרת
שלוש לכנורות
אשמורת איכונה נושקת לשלישית -
לקום מחר בבקר ולהתחיל מבראשית

לקום מחר בבקר עם שיר חדש בלב
לשיר אותו בכח - לשיר אותו בכאב
לשמוע חלילים ברוח החופשית
ולהתחיל מבראשית

ירושלים, כ"ב בשיון התשנ"ח
16 ביוני 1998
48-18050588

חמישים שנה לקיבוץ כפר הנשיא

ברכת נשיא המדינה

קיבוץ כפר הנשיא חוגג יחד עם המדינה חמישים שנה להיווסדו. בחמישים השנים האחרונות ידע הקיבוץ, כמו גם המדינה, תקופות יפות וגם תקופות קשות ועתה בראייה לאחר הינכם יכולים להיות גאים במה שחשגתם בזיעת אפכם וכן בתרומתכם לבניית המדינה.

אני מרגיש קירבה מיוחדת לקיבוץ כפר הנשיא שנקרא כך על שם דודי הנשיא הראשון ד"ר חיים ויצמן ז"ל וזאת כאות הערכה לפועלו למען קידום העניין הציוני.

כפר הנשיא ידוע באווירה המיוחדת שבו, שמקורה במייסדים האנגלו-סכסים, בוגרי תנועת הנוער הציונית "הבונים".

כפר הנשיא, כמו גם קיבוצים אחרים, עובר עתה תהליכים די דרמטיים של שינוי ואני מאחל לקיבוץ כי השינויים הללו יובילו לעתיד מבטיח לכל החברים בו.

בברכה,

עזר ויצמן

נאום הכתר

ערב טוב, שבת שלום וחג יובל שמח
ברוכים הבאים לכל בני-המשק (ובעגה יותר נפוצה ה"בני-משק") שהגיעו מקרוב ומרחוק
כדי לחגוג עמנו; וגם ברוכים לכל החברים וכל הנערים וכל הילדים שנמצאים פה
ביום-יום ושהובילו יישוב זה בשלום עד שנת היובל. תחזקנה ידיכם והמשיכו במצוות
קיום ישובנו כדי שנוכל בבוא היום לחגוג את חגיגות המאה.

סוף שבוע זה הוא ה"גרנד פינאלה" של ארועי היובל, ולכל הדעות המרגש ביותר מעצם
המפגשים של אלה שגדלו פה בקיבוץ ורואים מקום זה כביתם ולא התראו שנים רבות.
ישנם רבים וטובים שחלקם בבנית מקום זה רב ביותר, אך לא שפר גורלם להגיע לרגע
זה. לפני שבוע נערך לכבודם בקיבוץ ערב זכרון בו סיפרנו על חברים שכבר לא עמנו היום
ושזכרם ילווה אותנו במשך היוםמיים הבאים. ביום רביעי השבוע נודע לנו על מותה של
חברתנו פס מנז'יגורסקי. פס, עד לפני מספר חודשים הסתובבה בשטח הקיבוץ, צחקה
עמנו בקולה הצרוד וחילקה לנו מפתחות לבית בלונד. החיים המזמנים לנו הפתעות לאין
ספור, יצרו לנו צרף של אבל ושמחה שעמו אנו צריכים להסתדר בסוף השבוע הנוכחי.
מעולם לא ראיתי לוויה בקיבוץ בה כל כך הרבה בני-משק נותנים כבוד אחרון לנפטרת,
ופס זכתה, בצרף המקרים המוזר הזה, לכבוד גדול. אנו נקדיש את ההצגה שתתקיים
בערב זה, המציגה את תולדות כפר הנשיא בצחוק ובדמעה, לזכר חברתנו פס מנז'יגורסקי.

ומה ניתן לומר על כפר הנשיא שעדיין איננו יודעים!
- שהוא קיבוץ מסביר פנים! רובם חושבים שכך הדבר...
- שהאווירה האנגלוסקסית היא ייחודית ופתוחה! כך תמיד הבנו...
- שהנוף אל מול הגולן הוא נפלא! זוהי הרגשה אישית, ונוף ילדות הוא תמיד הנוף
הנחרד ביותר...

- שהחורה בקיבוץ היא החורה הכי סוחפת! צר לי לאכזבכם, כבר שנים לא רקדו פה
הורה. כן, רקדנו במשך עשר דקות בערב הנוסטלגי, ולצערי החורה עם קריאותיו
הנלהבות של מוסי תישאר כזכרון חמים בלבד.

- שהחברים בדרך כלל לא "אוכלים אחד את השני" אלא יושבים לאכול אחד עם
השני! כן, זה בדרך כלל נכון מאד, אך אל תשכחו שיש גם כמה צברים בקיבוץ שרזי
התרבות האנגלית לא נהירים להם.

- שהמצב הכלכלי פה מצויין! האם למי שהוא היתה אי פעם אשלייה שכפר הנשיא
הוא קיבוץ עשיר! נדמה לי שלא. כפר הנשיא נקלע אכן לקשיים כלכליים אך אלה לא
בהכרח מפריעים לנהל חיי חברה, חינוך ותרבות ולחרי ארועים כגון אלה. אך אלה
כן מחייבים אותנו לשנות התנהלות קודמת ולכופף ערכים שהיו נחשבים כנכסי צאן
וברזל. עובדה: יש הפרטות וצריך להעביר כרטיס מגנטי כדי לאכול ארוחה. ורוחות
רבות מנשבות לשינויים יותר משמעותיים. השאלה לאן פנינו וכיצד נצליח להתקיים
פיסית וגם לחיות חיי חברה בקהילה שלנו בעתיד, יוצרת ויכוחים לגיטימיים
המצביעים על מעורבות אישית של כל חבר בנעשה בביתו.

- שהוותיקים ישארו וגם אנחנו נישאר צעירים לנצח! מה פתאום! אנחנו מתבגרים,
אך הוותיקים הם לנצח צעירים ברוחם וההצגה הערב תוכיח זאת.

- שאין כמו הבית! נכון, THERE'S NO PLACE LIKE HOME, לאלה שגרים פה ולא להם שלא,
על מעלותיו ומגרעותיו, על אהוביו ועל שונאיו, על יופיו וכיעורו.

לכן, מזל טוב לכל בית כפר הנשיא לרגל יום ההולדת ה-50 של היישוב. נישא ברכה על
שה ענו עד הלום, נברך ונודה לכל אחד שעבד ותרם ממרצו ומחשבתו לקיום ענף, או
זריעת שדה, לקידום החינוך או בשטח התרבות, לבניית פרויקט או קיפול כביסה,
ונבקש שהשנים הבאות לא תהיינה פחות טובות מאלה שחלפו.

בשמי ובשם שריטה, אני מאחלת שיהיה סוף שבוע נהדר לכולנו. לחיים! וגם בתיאבון.

קשה להאמין...

קשה להאמין שסוף השבוע הזה נגמר. היינו רוצים שיימשך עוד ועוד, ולמעשה, שלא ייגמר לעולם! חוויה כזו באה רק פעם ביוכל! ובכל זאת, כשהיא נגמרת, חייבים לחזור למציאות היומיומית, והחיים צריכים להמשיך.

אני חושב שעם כל ההנאה, כל ההתפעלות, כל החוויות, כל האוירה, כל האירועים, כל הפעילויות, כל הכייף, בקיצור עם כל מה שהיה בסוף השבוע הזה, אולי ההישג הגדול ביותר היה ששוב הוכחנו, כולנו יחד, שאנחנו משפחה אחת, גדולה ומגובשת, ולא חשוב אם יש בינינו חילוקי דעות על הדרך, לדעתי, כל עוד שה"ביחד" הזה לא ייפגע, לא משנה פרט זה או אחר בבחירת הדרך בה נרצה לחיות בעתיד.

הצעירים הוכיחו שהם אוהבים את ביתם, ומוכנים לתרום להמשך קיומו. הם גם הביעו את אהדתם לאוירה שהותיקים הנחילו למקום. אז למעשה אין סיבה שבעולם שנפרק את החבילה ההדוקה הזו, ושנחפש "אוטופיה" אחרת. בואו נשמור על המרקם היפהפה הזה, נוסיף תוכן, נשנה תוכן, אבל כל זאת בלי לפגוע באוירה המיוחדת של כפר הנשיא שכולנו כה אוהבים.

ואם נחזור שוב לרגע לחגיגות, כפי שאמרתי בערב הסיום, ההצלחה היא של כולנו, בלי שיתוף הפעולה מצד כל כך הרבה חברים, ובלי הגעתם של 150 מבנינו, לא היינו מגיעים להישג המיוחד הזה. השבחים והפרגון הם נחלתם של רבים, ואני בסך הכל שמחתי לתרום את חלקי, יחד עם עשרות החברים האחרים, כשבמיוחד עלי לציין שוב את שלשת המלאכים שנתנו לי את הכוח, והרצון, להמשיך. תודה רחלי, נועה ויעלי, על השנה הנפלאה.

(ועכשיו לקצת חופש!). להתראות,

אדי

"אין לנו מילים"

איך אפשר להגיד 'תודה' לחברים הרבים שעבדו ותרמו וארגנו וגרמו לנו חוויה בלתי נשכחת? במשך יומיים הסתובבנו במערבולת של נוסטלגיה, של נשיקות וחיבוקים וחיזוקים עם כל החברים, בנים ובנות שבאו מחו"ל, וכמובן, גם מכל פינות ארצנו. כולם באו לחגוג יחד איתנו. איך אפשר לבטא הערכתנו, עם כל האדי, לאדי וכל הצוות הנפלא, האחראי לא רק על הכנת האירוע, אבל גם, בסוף, על החזרת האיזור כמו שהיה לפני כן. כאשר הסתובבנו הבוקר לא האמנו שהיה אירוע שכזה. הכל נקי ומסודר.

אנחנו גאים להיות חלק מהחברה שנתנה לנו את היוםיים הנפלאים האלה.

אירית ומשה ב.ח.

ושוב תודה, ושוב תודה.

שירו של שלופה

משאיות אחת ועשרים עליה
חלוצים שבאו להגשים חלום
במנסורה הייב, באו להתישב
וכך נזכור אותם, נזכור היום

דרך לא סלולה, ובורזו אותם לציוני
אוהלים חוקמו סמוך לבית השיח
ובשדות קוצים, סלעים ואבנים
סקלו כל יום עבדו חם שם בפרך

פזמון:

מי נשאר ומי עזב
מי גדל על תה חלב
מי ידע, מי פילל
מי הפסיק לומר הלל
מי השיא, כפר הנשיא
היה או לא היה - לשווא

ממזרח רחש, זרם נהר ירדן
מצפון חבהיק לו סבא חר חחרמון
ובנות בנים, גרעין של הבנים
ידעו שזה הזמן וזה נכון

לגבעה מעל הם עברו מאונס
דרי חיים ויצמן אז נתן אות שמו
בצריף צהוב גדול, ישבו הם לאכול
היה מעט, היה קשה מאד

פזמון:

כביש אספלט נסלל, בלי חשמל עדיין
ובנון ביטון ראשון לתינוקות
פלחה ושדות, מטע, כבשים, פרות
יש במה, במי להתגאות

חמישים שנה כך חלפו בהרף
מיק וגיון ואסתר סינה, שלום גנ
חברים יפים, וכמותם רבים
בין עצי הזית מנוחתם

כפר הנשיא

פזמון אחרון:

מי נשאר ומי עזב
מי גדל על תה חלב
מי מילל, מי פילל
מי הפסיק לומר הלל
מי בשיא כפר הנשיא
לא זה לא היה - לשווא

כפר הנשיא

שיר פתיחה (שיר סיום)

בביצוע אהרון לוין, יאיר דוארי, מיקי נוי, רוני ו., איתמר...

כל על פני ארץ הוא בן חלוף
חוץ מביום שישי בערב העוף.
והיום, חברים, נישא פה ברכה,
כי כולנו זוכרים עוד כל מה שארע.

פזמון:

כן, פעם היו פה סלעים וקוצים
המון חרדונים ולהקות של תנים,
ובכל בוקר כשואמש מחדש שוב זרחה
עוד יום עבודה התקבל בברכה.

למרות שעבדתם עד כלות הכוחות
עוד נותר בכם כח לרקוד בלילות.
אז מה אם הפרנסה אז עוד לא הומצאה
אתם בדמעה עקשנית זרעתם וקצרתם בדינה.

היום כשכולנו מביטים בסיפוק לאחור
על גנים מוריקים ובתים שטופי אור,
נזכור את אותה התחלה רחוקה
כשתרומה עוד היתה ללא כל תמורה,
והחשבון היחיד שנפתח, בתאוריה,
היה על מקום של כבוד בהיסטוריה.
וכשתודנו תלויה כך תמה ורופטת
נסלח לכם גם על חיסול הרפת.

עכשיו נרים פה כוסית ונבדך
על מה שהיה ועל כל מה שיש
ונאחל לכולנו הרבה חגיגות ושנים
והעיקר שגם לנו יהיו חיים כה יפים.

סידור רכב

על כל תקלה ברכב יש להודיע
לנחמן וגם לסדרן הרכב.
נסיעה ברכב שמוזמן בספר
ההזמנות ולא קיבלה אישור
המזמין, לא תירשם בדף הסידור.
סדרן הרכב eeeee

ee

ee

הצגת היובל

למי תודה ולמי ברכה:

לאפרים ואריק לינטון העמלנים,
למורן שליוותה את ההצגה בקולה הצלול,
ליפעת ולבנות ורז שחוללו (פלאות) - הקטנות והגדולות,
לדוני וגנר ולהקתה,
לשבי ויוסי (שלא רצו לדדת מן הבמה),
לוותיקים וז'אנט, שהוכיחו (שוב) שבלעדיהם אי-אפשר,
ולאדי, שהיה אחראי להוציא אותם לאור,
לשוש וגרשי, שלא הגיעו לסיפוק,
לדחל וג'ורג',
לליה ומלווין, שהצליחו לשיר ולרקוד בעת ובעונה אחת,
לאדון, יהודה, מיקי, הדי, שלומית, איציק בן-דור,
לנועה שגמרה את הבחינות בדקה ה-90 והצטרפה לכוריאוג'ר
של להקת הנח"ל המופלאה,
למעין, שזממה את התפאורה הנהדרת ולטל פלמה שביצעה אותה.

ואחרון, אחרון חביב, שישב והזיע והיה גדול (כל כך גדול
שהקלעים לא הצליחו להסתיר אותו) תמיר שפרונג, שנכנס
לנעליו הגדולות של איתמר עדד (תירתי משמע) וניהל את ההצגה
ביד רמה ביחד עם צוות נאמן במיוחד, שנטף זיעה וניגב
וקילל ודאג שהכל ידפוק כמו שצריך.

תודה לכולכם שהחזרתם לי את האמון באדם:

ועכשיו, אם יש למישהו סרט וידיאו של ההצגה, שיואיל בטובו להעביר
לי אותו. (בערב המופע הרגשתי כל כך רע שלא ראיתי כלום.) אז, אנא.

נ.ב. תודה לדישון שעזר לי להכין את הסרט. עוד נכוננו לו גדולות.

תודה לכולכם

מדודו פלמה

=====

מי לא יזכור את חודש יולי 1998 ?

הלו! הלו!

כן...כן...הלב עכר חזק החודש.
הרכה חברים תרמו להכנת כל
האירועים.
ככה אנחנו...ככה רחלי מצליחה.

אכל אנהנו אנשים נורמליים וכמוכן
יש הרכה ביקורת. אין דבר כזה
שיכול להיות 100%

כל מה שלא היה כל כך טוב מלמד
אותנו מה לעשות בהמשך אירועים
ואני מקווה שיהיו עוד בעתיד.

תורן שלא מגיע ולא מודיע או כא
באיחור רכ...אני מקווה שגם אתה
למדת מה זה שיתוף פעולה.

מכיוון שהיתה גם ביקורת מצד חברים
כלפי כמה דברים כחג הזה, אני
מציעה לחברים האלה לחשוב איך
למנוע את הדברים כחגים הבאים.

אם נלמד איך להגיע לקיבוץ
חדש בהבנה ובסבלנות נוכל להמשיך
לחגוג ביחד בשמח.

שלום - רחלי

שלום אינג'.

אכן קיבלתי את תואר המ.א. שלי בקס מפואר באוניברסיטת חיפה כשהייתי לבוש בגלימה
(כמו בפורים) בסוף יוני שז. התואר הוא מעט החוג אליאודי ארץ ישראל בחתך מדעי
המדינה כאשר התמחתי בהסחון בלאומי.

למחתי שלום שנים באופן חלקי ע"ח אשרד החינוך. ובתקופה זו המסכתי לעבוד במשרד
מלאה באופה להיסטוריה ואנציות בחסיבה הסליונה ב"סמך החוליה" בין היתר. העבודה
שהעשתי היתה על יפדות אפדות הפכית והסחון בלאומי של מדינת ישראל.
תודה על הפתסנינות

אריה וולפין

לכל תושבי הכפר

אין לי מילים לתאר את החוויה שעברתי.
המפגש עם כל החברים, והילדים שצמחו והתחתכו
בשנים האחרונות, והמפגש עם בני כיתתי ויתר
הבנים, שהגיעו מכל קצווי העולם היה מרגש ומהנה
ביותר. כל החגיגות והתכניות היו מוצלחות
ומהנות כרגיל בכפר הנשיא. תמיד טוב לחזור
הביתה.

כל הכבוד לאדי והצוות שעזר, ולכל חברי כפר
הנשיא, שתדמו להצלחת העירוע.

כולם מוזמנים לבקר אותנו בפרת' (Perth).
תודה ולהתראות,

בתיה וויטרהם

איזהו עשיר השמח בחלקו

כמה חוויות חזקות שחוויתי כימים האחרונים כאן כחגיגות החמישים
של הכפר:

חווית האחוה, השמחה חסרת המעצורים של המפגש המרגש, הפרגון
ההדדי, יופי המקום ויושבו...
ומולן חוויות המרירות, הציניות, הדישה ב"בעיות" הקיבוץ, פחד
מהעמיד, והתמקדות כמה שנדמה שחסר, בעיקר במישור החומרי.
איכשהו אני מרגיש שהבעיה העיקרית בקיבוץ היום היא ההתמקדות
הבלתי פוסקת ב"בעיות". בדאווה לדוב מה שקורה בשאר העולם החיים
כאן נראים כקרובים לגן עדן: איכותיים ובריאים. מה שנתמקד בו
יגדל ויתרחב, והבחירה בידינו, כל רגע.

אני שמח שנפלה בחלקי הזכות להיות שייך למשפחת בני ובנות כפר
הנשיא הזה, שבין צפת לירדן, בין מטעים לטרשים, בין חזון
למציאות מורכבת. בשמי ובשם שאר כיתת 'הירדן', שהגיעו למפגש
אני מודה כחום למארגני החג ולכל בית כפר הנשיא על האירוע הנדיר
הזה. ימים של אושר ועושר והתמלאות הלב, עד מעבר לגדותיו.
תודה רבה.

בשם הכיתה אצדף תנחומים לאבנר, יענקל, ולמשפחה המרחבת על
פטירתה של פמלה, אשת החיל. היא תחסר לכולנו.

ואוסיף משהו ששמעתי ממישהו מתישהו:
יותר מכל שאר יצירי הבריאה בעולמנו הזה ניחנו בני האדם ביכולת
לחשוב, ליצור שפות ולדבר. למרבית הצער אנו משתמשים בכישורים
אלה בדרך שגויה, והופכים את חיינו לאומללים.
להלל את פלא הבריאה, להודות על האפע שמסביב ולבטא אהבתנו לאלו
שלצדנו הם דברים נכונים לעשות עם יכולתנו הנדירה.
ואם נעשה כך, אולי ייראה העולם כפי שאנו רוצים לראותו.

להתראות, אבישי

י"א באב - גב' בלנש גילמור

מזל טוב... מזל טוב

*** ימי הולדת ***

2.8. נעמי איתם (נכדה - ארנבדג)

3.8. דליה וגנר ***בת 50***

מיכל דדוש

קוטן מזרחי

4.8. כועז נאי

ליאור בן-זאב

הגר טוביס (נכדה - גנסלב)

5.8. ציונה מזרחי

דרור זיו

הופ ינטיס

*** ימי נישואין ***

3.8. שילה והנרי בן-יהודה

מרי ודוד פרנקלין

5.8. ליאורה ורוני וינשטיין

6.8. דוד דיבולט

יוחאי וולפין

מלי עמית

חנה איסטון

6.8. מירב וגיד איתם

רוני ואלישע וולפין

שרית וגיל קולנס

7.8. אודליה פרחי (נכדה - וטרמן)

8.8. נדב אדלשטיין

תומר אשתר (נכד - הדר)

מאור פרידמן (נכד - גוטר)

נולדה בת

מ ז ל ט ו ב

להורים: דני ורובין

לסבים: נעמי ובני

לסבתא: קלייר לוין

ולכל המשפחה

ברצוננו להודות לכל ההוגים והמארגנים

והמשתתפים, שאפשרו לכולנו לחגוג את

י ו מ ה ה ו ל ד ת ה - 50

בסוף שבוע מרשים ומרטיט.

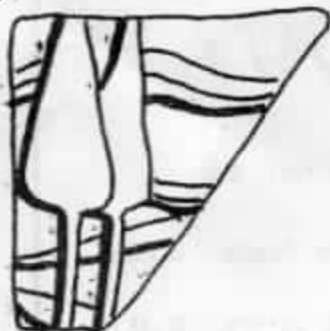
כן ידבו.

יריב, עמנואלה,

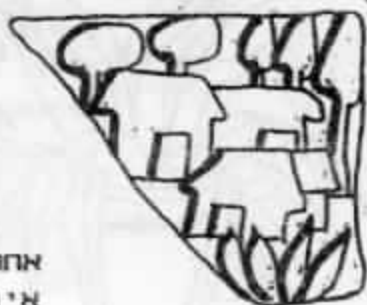
ג'ם ואינדיה

אלון ולי

50

מה נשמע?

מה נשמע - או שיר הלל לעצמנו...

אחרי סוף-שבוע דמיוני כפי שעבר עלינו
אין מנוס מהרגשת נפילה מסויימת.
הבנים שהגיעו מקצות תבל כבר נסעו.
הדשא ריק, הזיקוקים והבלונים נעלמו
ופתאום החום מעיק יותר, והבעיות דורשות
טיפול עדיין.
א ב ל ה י ה ג ד ו ל!

* ולמי תודה ולמי ברכה? אין בכוונתי לתת ציונים - כי היתה הרגשה
שכל אחד תרם את חלקו, לפי כישוריו וכוחותיו, יהיה זה בהופעה,
בהגשה, בהכנת החוברות הנאות, בתכנון לאידוח המאות, ומי שלא תרם...
הפסיד. מי שרוצה למצא פגמים, שיבושם לו. בחג ה-75 נתגבר גם עליהם.
לא דבר של מה בכך הוא להושיב לסעודה 1,200 (!) איש ולשעשע את כל
הגילאים. (צל"ש לנירה, שהיתה אחראית על יום המשחקים).

* לא הבאנו במאי מבחוץ, ולא כוכבים ממרכז הארץ, (מלבד מיקי 'שלנו'
ויהודה עדר, שהם חלק מן המשפחה). ולמען האמת, מי צריך כוחות חוץ
כשלנו יש במאים כמו דודו פלמה, להקת זמר שכבר הוכיחה את יכולתה,
ותיקים שמצטלמים מצויין בוידאו, 'זקני הכפר' שעדיין לומדים את
המקצוע, ציירי תפאודה נהדרת....

חלק של המופעים ודאי היה מובן רק למי שבילה כאן לפחות כמה עשרות
שנים. ומי שמבין את רוח הכפר - המתבטאת ביכולת להתבדח על חשבון
עצמנו, ובנכונות להביט בעין אחת דומעת ובעין אחת צוחקת על
המאורעות, לאורך המחצית השנייה של המאה המתקרבת אל קיצה.

ק ד י מ ה אל יובל המאה! או במילים אחרות:
BACK TO THE FUTURE

* אין ברירה. כמו הזיקוקים המרהיבים בסיום החגיגות (שנתדמו על ידי
משפחת לינטון) נוחתים שוב על האדמה.

* הגניבות ממשיכות להטריד, למרות שנמצאו בחלקם בסביבה הלא-דחוקה.
עירנות, חברים, ולנעול כל מה שניתן.

* שוב ענני עשן, שוב ריח שריפה. הפעם נשרפו 30 ד' של מרעה.
יש חשד להצתה.

* קבוצה של 'מח"ץ' -דרור' מארה"ב מתארכת אצלנו השבוע. הם
בגילאי 16-17 ומתארחים אצל הנעורים, וגם אוכלים ולנים יחד
איתם. בתכנית (בין היתר) ערב בדואי, סיורים באיזור, וטיול
למצדה.

* כמו כן נמצאית אצלנו כעת קבוצה מקב' צובא, מכיתות ו'-ז'.

אחרי שהופיע 'תפריט לדוגמה' על מכונת הקפה השבוע, החליט 'שולחן זקני הכפר' לבקש מ'זאב המשופם' להסב איתם ולהסביר איך ייתכן ש'כל כך בזול'. ההקצנה לארוחת צהריים כעת היא 6 ש"ח, ולפי ההצעה החדשה אפשר להרכיב ארוחה סבירה עבור 3.60 ש"ח. לא רשמתי את כל דבריו, אבל אעביר לכם חלק מהסבריו: קודם כל, אין דע בזה שחברים יכולים לחסוך על ארוחת צהריים ולהוסיף את הסכום לארוחת הערב. אצלנו (מלכיה) עובדים עם צוות של חברים, ומצאנו שההוצאות ירדו פלאים. (עלות העבודה משולמת על ידי הקהילה.) מאז שהכנסנו קופה רושמת ירד מספר המנות שאנחנו מכינים בשישי. מסתבר שאם משלמים, יורדת הנטיה לקחת הביתה לערב, וגם מזון לכלבים יותר כדאי לקנות במרכולית. החברים מאד מרוצים, והקהילה מרוויחה.

* אחרי ששמעתי שאריה ז. קיבל לאחרונה תואר שני, ביקשתי ממנו פרטים. תמצאו אותם בע' 8

השבוע ישיבה מה לקרא!
שבת שלום, אנגה

לצערי, מכתב שני באותה הוצאה לאור של דברי הכפר

כשכתבתי מאמר בדברי הכפר לפני 3 שבועות, והצעתי: הבה נגמור את החגיגות ב"שקט תעשייתי", ידעתי בדיוק על מה אני מדבר, ולמזלנו, טוב שזה פחות או יותר מה שהיה.

והראיה לכך, ששלשה ימים בלבד אחרי האופוריה (לכל הדעות), של החגיגות, כבר התפרץ הר הגעש בדמות ההודעה לחברים ע"י תמר, בנושא בחירת מנהל הקהילה.

יש לי הרגשה שמישהו "שם למעלה" אינו מרגיש את דופק החברים, ולכן מנסה להאכיל אותנו בהצעות, והודעות מגוכחות "אד אבסורדום", כגון:

1. "שריטה אינה מוכנה לעמוד לבחירה אם אין שם נוסף".

אם כך, אז, שלא תעמוד! מה קורה פה, אנחנו חייבים להעמיד "מועמד קש" בכדי ששריטה תיבחר "BY HOOK OR BY CROOK"?

2. "אם כעבור שבועיים אין הצעות חברים, יש לפעול על פי "חוק גרשי", כלומר, שהמועמד היחיד נבחר באופן אוטומטי".

האם רוצים בכוח להמליך את שריטה עלינו? מדוע אי אפשר לתת לחברים את האופציה להצביע: בעד, או נגד שריטה? ולאחר מכן "WE'LL TAKE IT FROM THERE". מה קרה שפתאום מציעים להפיח רוח חיים ב"חוק גרשי"? איזה תרגילים מנסים לעשות על החברה, כאשר: די ברור לכולם (ואפילו לשריטה) שהרוב בחברה לא מעוניין שהיא תיבחר מחדש לתפקיד. מה יש, זה לא לגיטימי, או דמוקרטי?

ואם ההנחה הנ"ל (הקטע המודגש) אינה נכונה, מה יותר פשוט מלהעמיד אותה במבחן, ללא תרגילים? תחשבו על זה! בדאגה רבה למה שקורה אצלנו,

(התקבל לפני שבוע ומשום מה קשט - המערכת)

לדני ואורה (נמלי), שלום!

בשם ידידינו שלא מסוגלים לדבר
בעד עצמם ברצוני להודות לכם
עבור מעורבותכם ותרומתכם הנדיבה
לחיות העזובות בגליל, בשעת בי-
קורכם כאן לדגל יוכל החמישים
של הקיבוץ.

בברכה, מלוי ס.

בהעדרותי בחודש אוגוסט אפשר לפנות
לדני כהן (טל' 4509), שתחליף אותי
במכירת קרמי קה. יעל נ.

גם יהודה וגם אני התרגשנו הערכנו את ראשי
שקיבלנו לדגל חתונת הכסף.
בתקופה זו שכל אחד חושב שאווירת היחד הולכת
ונעלמת, אני מרגישה שנשאר בינינו משהו מיוחד
מאד, ואני מקווה שלא ייעלם לעולם.
כל מה שעולה בדעתנו להגיד הוא תודה אחת
גדולה לכל האנשים הרבים שתדמו למתנה שלנו.

פט ויהודה

אנחנו קיבלנו הרבה מחמאות ותגובות חיוביות על
הופעתנו במסיבת הבנים ביום שישי, מעל ומעבר לכל
הופעה בעבר.

אנחנו רוצים להודות במיוחד לאלו שעבדו איתנו
מאחורי הקלעים, שבלעדיהם לא היינו יכולים להכין
הופעה ולקצור את התשואות הללו:

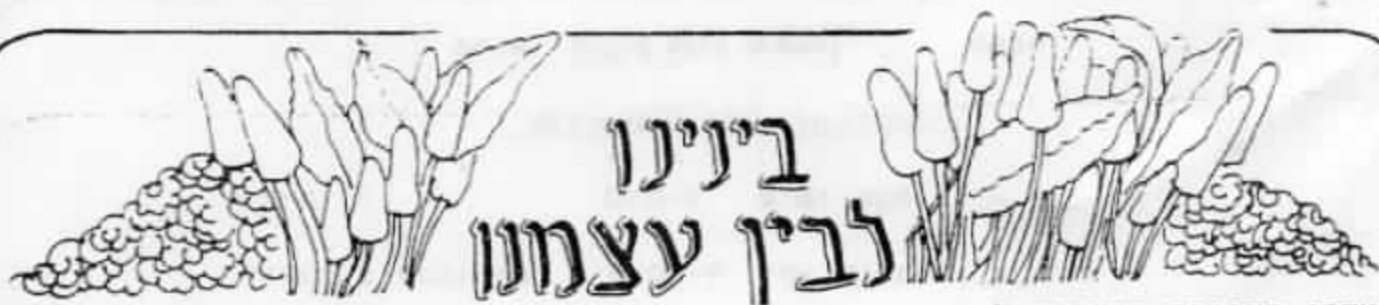
אדי, שריכז, ניהל וכיים - ואסף כלי נגינה, השקיע שעות בהרבה
הרבה חזרות (והתאזר בהרבה סבלנות).

ג'נט, נמנוב, שלימדה אותנו את התנועות, אכלי, ו,
שתפרה ושיפצה לנו כל אחד לפי מידותיו את המכנסיים והתחתונים,
לרג'י, שהכינה לנו את הכובעים.

גם להם מגיע 'כל הכבוד'.

אלה, אריה, פאול, מוסי, ריימונד ס.

50
שנה

בינינו לבין עצמנו

אחרי החגיגה חוזרים ל...

לכל המארגנים, המשתתפים, ובמיוחד התורמים שעבדו כל כך יפה ומהר - חן חן. שאלו את כותב שורות אלו: מדוע לא היה לו חלק במתרחש? התשובה: לא בגלל מרה שחורה או כעס אלא מפני שלא ביקשו ממנו.

אין ספק ששלושת הארועים היו מוצלחים: המסיבה הפנימית השאירה טעם טוב של ביחוד ועלית הותיקים לבמה בסוף הערב מוכיחה שהם עוד יכולים ומוכנים להופיע ולתרום. הזמנת חברים לשעבר, ורבים מהם נענו ובאו, היתה עדות לרוחב לב של חברת כפר הנשיא שאינה שומרת טינה כלפי ה"אקסים". המפגש הנוסטלגי הזה ונאומי התודה שהושמעו הוכיחו עד כמה נכונה היתה המחווה הזאת. סיום המפגש היה צריך להיות שירה בצבור ולא בהתייחדות עם חלק מן החברים שנפטרו ואינם. יש מקום לערב התייחדות והעלאה זכרונות ביובל החמישים אבל יש חובה להזכיר את כולם בצורה כלשהי.

סוף השבוע עם בנינו ובנותינו שאינם חיים אתנו היה מרגש. לא כאן המקום להתייחס להצגה שבסך הכל היתה מוצלחת. טוב שהאמפיתאטרון זכה לעדנה וצוות האלקטרוניקה המקצועי, על אביזריו, הוכיח שהמקום נהדר למסיבות קיציות. יש להניח ששילמנו עבור סיוע מקצועי זה, ונשאלת השאלה: לו השקענו אותו סכום כסף בציוד משלנו, יכולנו לעשות לא פחות אולי, והציוד שכל כך חסר לנו היה נשאר אחרנו. משחקי הילדים על הדשא היו פנטסטיים. אולי אטרקציה כזאת היתה ממלאת את המלוכנון כל שבוע. לו ידענו במה למשקיע... לו היה לנו מה להשקיע...

מציאות

חודש יולי שיבוא לסיומו כש"דברי" יגיע לתאי הדואר שימש מעין אתנחתא בפוליטיקה הפנימית שלנו. מעתה נתלבט בדו"ח-קמועצה-הכלכלית שליילי ונתפטר בהסברי הועדה שחיפשה מי שיתמודד על תפקיד המזכיר החברתי מול שריטה. השאלות שמחייבות תשובה הן:-

- (1) מה שווה מועצה כלכלית על כל עצותיה אם זוהי התוצאה???
- (2) לא ידעו בשנה של שפל בתיירות בכל הארץ שכך יהיה בארוח הכפרי ??? הגיע הזמן שנקבל דו"חות על כל הענפים העצמאיים שלנו.
- (3) האם זה לא קצת מאוחר לבדוק באלו תנאים יוכל המנכ"ל השכיר של 'הבונים' לפטר חברי קבוצ. מנכ"ל זה יגמור את השנה ב"רווח תפעולי" שיושג בפטורי עובדים. כך עושים כלם. חלק מפטורים אלה יהיה בעוברינו. הולקלאיבוד הרבה מיומנות.
- (4) אם הועדה שטיפלה במציאת מועמדים) לתפקיד מזכיר חברתי לא מצאה מישהו שהיה מוכן לעמוד מול שריטה מה הטעם לעשות חיפוש נוסף "כאילו" ??? הדמוקרטיה הפשוטה המקובלת אומרת והשכל הישר מחייב, שאם מועמד אינו מוכן שיצביעו בעד או נגדו כשאין מועמד אחר אזי שלא יציע את עצמו לתפקיד.
- (5) אחרי שכל עובד חדר אוכל פוטנציאלי ידע איזו משכורת הוא יהיה זכאי לקבל לא ירצה איש מלבד הפנסיונרים לעבוד שם. עוד יציעו לסגור אותו כי "אין מנוס".

לזכר אלה שלא זכו להגיע ליובל החמישים

בעל טור זה מציע שנקדיש מקום בעלון לאותם חברים/מועמדים שנפלו או נפטרו בטרם עת. בשבוע הבא ננסה לתאר את דמותו של ליאון לייטמן ז"ל שנפל במלחמת העצמאות.

שלא תגידו שלא היו חדשות טובות.

שבת שלום

אריק א'

מהווים חלק מן הפסלים הדורבים של העיר. אחד הפסלים החיים ההם היה האל הרומאי זיאוס, שעמד על עמוד, כאשר זרועותיו מושטות לצדדים. תייר נבזה אחד עשה כל מיני פרצופים לפניו, כדי להביא אותו לידי תגובה. אחרי 15 דקות של מאמצים ללא הצלחה, הוא ויתר על הנסיונות, וכאשר האיש ההוא התחיל ללכת משם, האל הזה פשוט היפנה את ראשו והביט בו במבט הקר ביותר שריאיתי מעולם. אם מבטים היו יכולים להמית, האיש ההוא היה מת.

החלטתי להשאיר בברצלונה לשני לילות. מצאתי מלון קטן לאורך השדרה, שעלה לי 7,000 פסטות (כ-200 ש"ח). הלכתי לישון מוקדם כי הלכתי הרבה ברגל.

יום שלישי - 3 ביוני. אכלתי ארוחת בוקר קלה מאד. החלטתי לנסע באוטובוס בעל הקומותיים של התיירים, עם תחנות בלתי מוגבלות בחלקים שונים של העיר. הקצבתי לעצמי יום אחד ואז הלאת לפירנצה. התחנה הראשונה - 'הפלצה דה קטלונה'. הכיכר המרשימה הזאת בלב העיר מחברת את הישן עם החדש, ועם כל הרחובות הראשיים והשדרות הרחבות שמתחילים משם. כל המרכולים הגדולים נמצאים באיזור ההוא - מרקס אנד ספנסר משלימים כעת קניון קניות גדול. אף לא עיר גדולה אחת באירופה שלימה בלי מקדונלדס, עוף-קנטוקי מטוגן, וכמובן פיצה-הט. מצאתי אפילו דוכן לפלאפל עם כל התוספות (בבעלותה של משפחה יוונית). החומרים הבסיסיים הם זולים מאד, כך שהסתדרתי עם תקציב קטן. האוטובוס עובר שורה של בניינים מודרניסטיים - באירופה עבור הארכיטקטורה המודרנית שלה. התחנה השניה היא הסגרדה פמיליה - היא צריכה להיות אחד מפלאי העולם. הבנייה החלה ב-1853 בתור סמלה של ברצלונה עבור המאה ה-20, הידוע בכל העולם. עם רצון להפוך אותה לקתדרלה עבור המאה ה-20 תוך שימוש בסמלים מודרניים המייצגים את הסודות של האמונה. מאז מותו של האדריכל ב-1926 הבנייה נהיתה איטית מאד, עם הפסקות, תוך חילוקי דעות רבים סביב הנושא. ארבעה המגדלים המחודדים הענקיים שלה יכולים להראות מכל מקום בברצלונה. הארכיטקטורה היא מדהימה - צריך לדאות אותה כדי להאמין בזה. המדריך סיפר לנו שיעברו עוד מאה שנה עד שתושלם הבנייה. (We should all live that long.) תנועת המכוניות באיזור הזה היא כאוטית באופן מוחלט. איש לא נוהג בהתאם לאורות הדמזורים, ומאות האופנועים פשוט עוברים סביב המכוניות מצד לצד.

התחנה האלישיית: הגן תוכנן במקור בשנת 1914 בסגנון של שכונת מגורים אנגלית עם אופי של גנים. הפרויקט לא היה הצלחה מושלמת, והוא נלקח ופותח על ידי העירייה, כמה שנים לאחר מכן. הוא נמשך עד לראש הדך (גובה של מעל 400 מ'). הצלחתי להגיע לראש הדך - חסר נשימה ותשוש לחלוטין, אבל המאמץ היה כדאי. אתה יכול להשקיף על הפנורמה הטובה ביותר של העיר, שיש לה אוכלוסיה של שני מליון. זה היה מראה עוצר נשימה.

התחנה הרביעית בברצלונה - אצטדיון הכדורגל. זה עתה נעשית לתומך של אגודת הכדורגל של ברצלונה. האצטדיון הוא בין הגדולים ביותר באירופה. עם 120,000 מקומות ישיבה. למוזאון של האגודה יש תצוגה של שלוש מאות הגביעים בהם היא זכתה מאז שנת 1906, וכל השחקנים ששיחקו מאז מוצגים בדמויות מפוסלות מארד. מוצגים שם גם אלפי תמונות, שבועונים, כרזות וכדורי-רגל. באמת מוזאון מרשים באמת.

התחנה החמישית - פלצה אספניה. כיכר גדולה עם שני מגדלים ונציאניים בכניסה, עם שדרה רחבה המובילה לפלצה המכילה את חצרות התערוכה ומרכז הועידות. בקצה השדרה נמצא המוזיאון הלאומי לאמנות. בשני צדי השדרה הרחבה ישנם גנים מטופחים להפליא, עם ספסלים רבים לישיבה, למנוחה ולהנאה מן הסביבה. כרגיל - מראה מרהיב. יום מלא מאד, עם אירועים רבים.

הגיע לידי מכתב מכפר ילדים ונוער "עלומים". בו
עבד השנה הלל יודאיקין במסגרת שנת שירות.
אני מפרסמת את המכתב כלשונו. היות והוא מדבר בעד
עצמו, ומצטרפת לברכת שירות קל ונעים.

צילה ב.ר.

כפר ילדים ונוער

עלומים

בתי אבות

פנימיות נוער

סניפים ומועדוני גימלאים

משען MISHAN

הסתדרות העובדים הכללית החדשה

תאריך: 29 ביוני 1998

לכבוד

משפחת יודאיקין

שלום רב,

עם תום שנה"ל הנני מוצא חובה נעימה לחודות לכם מקרב לב על תרומתו של הלל
במסגרתו במסגרת שנת שירות.

ברצוני להביא לידיעתכם, כי שנת השירות ב"עלומים" הינה אינטנסיבית במיוחד,
הדרישות הינן גבוהות מאוד, ועל כל מתנדב לשמש כמדריך לכל דבר ועניין בפנימייה
לילדים הזקוקים להרבה יחס, קשב ואהבה.
ברור לי, כי המשימה הינה קשה, תובעת שעות רבות ותעצומות נפש, אך יכולנו
לראות בשטח עד כמה השקעה זו קידמה את הילדים, תרמה להתפתחותם
ולגדילתם.

הנני בטוח, כי בכל ילד איתו עבד חלל נשאר חותם אנושי חזק שילווה לאורך זמן
רב.

מעבר לכל, בימים בהם הפרט רואה עצמו במרכזו והתובענות כלפי הממסד הפכה
לנורמה חדשה. דווקא כאן, בהתנדבות זו, בפרק כה נכבד של החיים, מעוררת אהדה
רבה.

לחורים, ברור לנו כי יכולת נתינה כזו לא נולדה בחלל ריק אלא החינוך האמיתי
לערכים מוביל לכך, ובכך יכולים אתם להתגאות.

בשם כל הילדים, הצוות ב"עלומים" ובשמי - תודה והערכה רבה.
הנני רוצה לאחל להלל שירות קל ונעים, ולכם ההורים המשך אושר ונחת.

בברכה

גבי קופינו

מנהל "עלומים"

27 יולי 1998

אני עומד מוקף בהמון. המון שבא לחלוק לך דרך צלחה בדרכך למנוחות עולמים. ההרגשה היא של ביחד, שכולנו אחד. כשנודע לי אתמול בבוקר שנפרדת ממנו לא הייתי מופתע. ידעתי שכבר תקופה ארוכה אינך בקו הבריאות אבל גם בתקופה האחרונה חדות לשונך ושמחת החיים שפעו כימים ימימה.

פס, אבנר נולד כחודשיים לפני ומכאן והלאה היה ברור שהגורל הכתיב את דרכינו צמודות במשך שנים רבות. לכן קשה לי לראות אותך כחברה מן השורה. עבורי היית ותמיד אזכור אותך כחולייה חשובה בשרשרת חיי. במשך חייך בקיבוץ לקחת על עצמך שורה ארוכה של תפקידים רשמיים, אבל על תפקידך הבלתי רשמי בשכונת הצאן קובץ קטן של אנשים באמת ידע וחווה. למי שלא בקי אז שכונת הצאן היא שכונת המצוקה בצל שכונת העשור, ולמרות זאת לרוב שורה בה הרמוניה ואיזון בין דייריה. האיזון הנפלא נבע מהיכולת של ותיקי השכונה להשתלב באופן כזה צנוע עם המשפחות הצעירות. ופס, הוכתרה כשומרת הסף הבלתי רשמית של השכונה. והנה הפלא ופלא, שכונת הצאן היא השכונה שבחזית מול גל הגנבות שפוקד אותנו, ולמרות זאת נשארנו כמעט נקיים ממגפה זאת, כי כל תנועה בשכונה נרשמה ותועדה על ידי פס. אבל זה לא הכל, בשעות הצהריים המאוחרות במפגש היומי על הדשא של אבלין, פס דרשה עדכון:

"What's new, What is going on in this kibbutz?"

פס, תחסרי לנו מאד בשעות היפות של השקיעה, נשברו האיזון וההרמוניה של השכונה הקטנה. בעוד שבועיים אנחנו עוברים אל מעבר לים וכשנחשוב על שכונת הצאן, לא נוכל לדמיין אותה בלעדיך.

עדיין יש לנו את ינקל במרפסת, נעמי, פרץ, רותי, רוני וכל הנכדים. אבל עבורי את איתי דרך אבנר. היכולת לצחוק ולעזור לזולת, כל זאת הצלחת להעביר לאבנר ולכן לא אשכח אותך לעולם.

רפי. פ.

אמא יקרה ומתוקה,

מאוד קשה עלי הפרידה ממך.

דווקא בתקופה האחרונה, ברגעים הקשים ליד מיטתך, נקשרנו עוד יותר וחשנו כמה אנו אוהבות.

מהר מדי עברו להם שלושת החודשים האחרונים בהם נלחמת בחירוף נפש במחלה הארורה הזו, שלושה חודשים בהם סבלת בגבורה אך לא פצית פה, ניסית לנצח ולחזור הביתה לאבא שכה דאגת לו וטיפלת בו ללא גבולות.

אתמול הכריעה אותך המחלה הממארת והיום את כבר חסרה לנו.

חסרה לנו הדאגה האימהית האינסופית שלך לצד ההומור האנגלי הציני שכה אפיין אותך, חסרים לנו התמיכה, העזרה, החיוך והמעורבות שגילית בכל ענין, וחסרה לנו האהבה שהענקת כאמא וכסבתא לכל בני המשפחה.

אמא יקרה, נוחי בשלום על משכבך,
כולנו מאוד מאוד מתגעגעים.
רותי וכל המשפחה האוהבת.

24.7.98

תודה

ברצוננו להודות לצוות המרפאה, לוועדת בריאות ולכל החברים שעזרו, תמכו ועודדו את פס ז"ל ואותנו, בשעות הקשות וברגעים הלא נעימים שחווינו במשך שלושת החודשים האחרונים.

הרגשנו שכל בית כפר הנשיא, כמשפחה אחת מלוכדת, יודע להעניק חום ואהבה ולהקל על הסבל הנורא לו היינו עדים בתקופה זו.

תודה מכל הלב

ינקל, אבנר, נעמי, רותי

וכל בני המשפחה

הספרים ליד הקבר

הספר ליד הקבר מפי רחל אבידור:

כאשר אני עומדת כאן יש לי תחושה שמאחורי הכתף הימנית שלי עומדת פם עם חיוכה התצי שובב וחצי ציני ואומרת:

Stop it already, it'll be alright.

זה היה מוטו החיים של חברתי פם. It'll be alright.

אני חושבת שמעטים ידעו את מסתורי לבה ומה עמד מאחורי האימרה:

It'll be alright.

אנו נוהגים להזכיר במות אדם רק את מעלותיו, וכאלה היו לה בדמיון. אשה ואם למופת. היא הקדישה את עצמה למשפחתה, לפעמים על חשבון השאיפות והרצונות שלה. רק אחרי מותה גיליתי את הצד האמנותי שלה. פם עבדה בדיקוע נחושת, ויצרה עבודות יפיפיות. היה לה חוש הומור חריף, המון פנינות לשון, מקוריות בהתבט-אויותיה. אבל היו לה אהבות ו'לא אהבות'. אולי הביטוי 'לא אהבות' הוא לא עברית טהורה, אבל אף פעם לא שמעתי אותה מביעה שנאה כלפי מישהו אלא איזו הערה אוקצנית ולעיתים מצחיקה. למרות שלא נכנסנו זו לזו לנשמה, היינו חברות טובות וגם ביצענו יחד כמה פרויקטים, בעיקר בקשר לבית בלונד.

אי-אפשר להיפרד מפם מבלי להזכיר את בלנש, חברתה האמיתית דרך שנים ארוכות. לא תמיד הסכימו בכל דבר, כמו בחברות אמיתיות, אך עברו את כל גוני החיים זו ליד זו מאז שהכירו בהכשרה באנגליה.

פם נכנסה למשפחה עניפה, חמה ותומכת, שידעה בשעת הצורך להתגייס מתוך אהבה ודאגה. א.א. - א.א. פם, אני כבר מסיימת, וכאשר אלק בשביל ככיוון ביתך וביתי, דמותך תהיה חסרה לי, ובזווית עיני אראה אותך, סיגריה בפוך, גורדת את עגלתך מאחוריך.

תהי חסרה לכולנו.

מה קורה באולפן שלנו?

אולפן הקיץ הסתיים בשעה טובה לפני כשבוע ועכשיו החבר'ה מטיילים ברחבי הארץ להנאתם, ואנחנו נערכים לקראת הבאות. מחזור הסתיו ייפתח בראשית ספטמבר ויהיה מורכב מתלמידי "אורן", כפי שהיה בעשר השנים האחרונות.

במטרה להגיע לתוצאות כלכליות יותר טובות במחזורים הבאים, החלטנו לצמצם את מספר ימי הטיולים ובמקביל להעלות את מספר ימי העבודה בענפים בקיבוץ. כמו כן נשבץ את רוב תלמידי האולפן במקומות קבועים על מנת ליצור רצף בעבודתם בענפים, ואפשרות טובה יותר לניצול יעיל של ימי העבודה.

אנו רוצים להשתמש בבמה זו על מנת לחזור ולהודות לחברים ולמשפחות המאמצות על הנכונות לקבל שוב ושוב את תלמידי האולפן אל תוך המשפחה, ומקווים להמשיך שיתוף פעולה פורה עם כל שכבות החברה.

בכל מחזור יש כמה חברים-מלאכים שמסייעים בידינו להעביר את תכנית ההעשרה לתלמידי האולפן. בזכותם אנו שומעים הרצאות בנושאי זהות יהודית, סיפורי עליה מרתקים וזכרונות מימי הקיבוץ בראשיתו - תודה לכולכם.

תודה מיוחדת מגיעה לחברים שסייעו בידינו להתגבר על הבעיה של כיתות מרובות רמות - ונכנסו ללמד במקביל למורות. בלעדיהם היו החיים אצלנו, באולפן - מסובכים למדי. תודה לכם יעל ש., מאיר, עדנה ואדם.

צוות האולפן

תודה? - זה לא מספיק!

אני יהודיה "טובה": כשטוב לי, אני מרגישה אשמה. בסוף שבוע האחרון חוויתי רגשי אשמה כמו שלא חוויתי הרבה זמן...

היתה לי הרגשה כאילו שאני פה אבל גם לא. ריחפתי לי על איזה גל של 'יפוריה' ולא ידעתי איך לספוג את כל השמחה הזו. כל פעם ששובבתי את הראש נתקלתי בעוד מישהו שרציתי להגיד לו שלום. בסופו של דבר הרגשתי שאני כבר לא יודעת איך לאכל את כל השמחה הזו. האמת היא, שכמו הרבה מאיתנו, הייתי מותשת מהנאה.

ולנו זה לא נגמר. אנחנו ממשיכים להנות מכל רגע שלנו כאן וכל כך אסירי תודה לכולכם ששומרים פה על הגחלת, ומאפשרים לנו לחזור למקום המיוחד הזה, שעבורי לפחות, הוא המקום היחידי בעולם אליו יש לי הרגשת שייכות. אנחנו מודים לכם על קבלת הפנים החמה שנותנים לנו כל פעם מחדש ומאחלים לבית כפר הנשיא הצלחה, שיגשוג וכמובן מציאת פתרונות מתאימים בהקדם.

שלכם, אורה וריק.

דפי מידע

256

מס'

26/07/98

תאריך

MK23

22/07/98

דוח ישיבת המועצה הכלכלית מס' 114

מיום 20/7/98

נוכחים : איתן יעקובסון (יו"ר), קולין, פנינה, שריטה, צילה, תמיר, יוסי כץ, גדי, שלמה, ברוך.
מתנצלים : רוי ב', מיכי נ', אורי א' (מילואים).

1. דוח קודם מס' 113 מיום 3/6/98 אושר ללא שינויים.

2. דוחות כספיים 1-5/98

קולין סקר את שלושת הדוחות: תזרים, משקי, השקעות; וציין שחל שיפור רב בהצגת הדוחות, אך עדיין אינם מקבילים מספיק לתוכנית השנתית.

לינה כפרית - מתברר שהתוכנית הייתה אופטימית מדי. ההוצאות בפועל עולות על התוכנית, ועם המיתון בענף התיירות, לא נגיע למלוא הרווח בתוכנית. על קולין לבדוק מיד את ההשקעות הצפויות בענף, במטרה לרסן אותן כעת.

משתלה - ההכנסות וגם ההוצאות מעל התוכנית, אך טרם נלקח בחשבון גידול או צמצום במלאי בסוף התקופה.

הוצאות קיום - כרגע 115 אש"ח מעל התוכנית. במגזר המשקי אנחנו בפיגור של 450 אש"ח ברווחים. מתוכם 300 אש"ח מענפי החקלאות (אבוקדו + פרדס), 100 אש"ח מהמפעל ו-50 אש"ח ממפעלונים.

אקטיבאיתי - קולין דיווח, שנראה כי בעיות הענף הן מעל יכולתנו להתמודד עמן:

א. טביעת הילד לפני כחודשיים יצרה תדמית שלילית מאוד לענף השייט כולו.

ב. עתיר עבודה וכך הרווחיות נמוכה מאוד.

ג. מיתון בענפי התיירות.

עד סוף מאי קיים פיגור בהכנסות בסך 100 אש"ח וגידול בהוצאות בסך 150 אש"ח, כאשר ביוני פיגור נוסף של 90 אש"ח בהכנסות. אי לכך, ההנהלה המשותפת לכפר הנשיא ולגדות ממליצה לחפש משקיע נוסף, שיפעיל את הענף במסגרת אתר תיירות גדול, ולא כעסק בודד. הוטל על קולין להביא חצעות עד אמצע ספטמבר.

3. התארגנות לטיפול בנדל"ן

היום עומדות בפנינו ארבע אופציות לניצול קרקעות הנדל"ן בסביבת המחנה:

א. שכונת מגורים (עיבוי יישוב).

ב. כפר גמלאים.

ג. בית מלון או בית נופש.

ד. שכונה יוקרתית.

הוצע לפנות לגוף מקצועי חיצוני לבחון את האופציות ולהביא ממצאים תוך 60 יום. לאור הממצאים נוכל לשקול מהן האופציות הטובות ביותר מבחינה כלכלית, ולהמליץ למועצת חברים. אשר תבחן גם

את ההיבטים החברתיים. כמו כן, הוצע שחברים מהמועצה הכלכלית ייטלו על עצמם קטעים מהעבודה בנושאי פיתוח הקיבוץ, ובכך יפנו לקולין זמן לתכנן גם צעדים עתידיים. שתי ההצעות התקבלו.

4. מדיניות העסקת חברים במפעל

ברוך יזם דיון בנושא. לדעתו חייבים לקבוע באיזה פורום ובאלו תנאים ניתן לפטר חבר קיבוץ מהמפעל. כרגע המנכ"ל החדש מערב את שריטה (בד"כ יחד עם קולין) בכל השאלות הקשורות בעבודתם של חברי הקיבוץ. מצב זה אינו קל. מצד אחד חייבים לתת למנכ"ל אחריות וסמכות להוביל את המפעל לרווחיות, ומצד שני חייבים לשמור על האינטרסים של החברים ושל הקיבוץ. לפי תקנון המפעל, אם יהיו חילוקי דעות בין המפעל לבין משאבי אנוש או ועדת כספים של כפר הנשיא, הפוסק הסופי יהיו המועצה הכלכלית של כפר הנשיא. המדיניות הברורה קובעת, שיש לשמור, עד כמה שניתן, על מקומות העבודה של חברי המשק במפעל, אפילו אם דרוש לכך צמצום בשעות עבודתם או בגובה שכרם. סוכם להטיל על משאבי אנוש לעבד כללים בקשר לפיצויים, הסבה מקצועית והודעה מראש במקרה של פיטורים.

5. דוח שוטף - מרכז משק

מצב תזרימי - החודשים האחרונים היו קשים מאוד הן לקיבוץ והן למפעל. עם צמצום המלאי במפעל בחודשים הבאים, צפויה הקלה.

תמריץ - כרגע אנו מקבלים "תמריץ" מהמערכת הבנקאית, היות שבשנה האחרונה שילמנו לבנקים את כל ההחזרים המגיעים להם, נמחק חוב של 6 מיליון ש"ח, ובכך מסתיים למעשה, מבחינת כפר הנשיא, "הסדר הבנקים עם הקיבוצים".

חקלאות - מחפשים דרכים להגדיל את רווחיות הענפים: על ידי נטיעת זנים מיוחדים של שזיפים או משמש השמורים כפוטנטים של ספי בן דוד (זוכה בפרס ישראל השנה), ועל ידי שותפויות. בגד"ש גם בחולה וגם בבית שוקלים נטיעה של שקדים וזיתים בחור טובא (בין 200 דונם - 400 דונם). מחפשים מימון ממשקיעי חוץ במטרה למצוא גידולים חדשים רווחיים יותר מהחקלאות הסטנדרטית.

שריפה - לפני שבוע נשרפו כ-25 דונם של עצי אבוקדו עם יבול מבטיח. כרגע נמצאים במשא ומתן עם חברת הביטוח. בהערכה ראשונה מגיעים לנו פיצויים של - 250,000 ש"ח - 300,000 ש"ח (יש לנו השתתפות עצמית של - 50,000 ש"ח). יתכן שחלק מהפיצויים יממנו את הנטיעות החדשות.

מרעה - קולין דיווח שככל שהוא מתעמק בנושא, מצבנו נראה פחות טוב. בלי להודיע לנו, המנהל החליט לחלק את שטחי המרעה שלנו בין בעל עדר יהודי מתל-אביב לבין שתי משפחות מטובא, ולהשאיר לנו כ-500 דונם בין קטעי המשבצת שלנו!

פנייתנו לקבל אישור חריג לקיים שותפות עם משפחה מטובא נדחתה, והתברר שאין סיכוי סביר לקבל אישור כזה. יתר על כן, אפילו אם נשיג אישור דרך בית המשפט, משוכנעים שבסופו של דבר השותף שלנו יזכה בזכויות על הקרקע במקום כפר הנשיא ושוב באמצעות בתי המשפט.

סוכם: א. לנסות להקפיא את חלוקת שטחי המרעה בגלל נוהל לא תקין (כלל לא מסרו לנו על החלוקה המוצעת).

ב. לשקול הקמת עדר בקר משלנו (50 ראש בהתחלה) עם העסקת שכירים מטובא.

ג. לברר אפשרות של הסכם עם המנהל בדבר ויתור זמני שלנו על שטחי המרעה, בתנאי שאם יהיה שינוי יעוד (לתיירות?), לכפר הנשיא תישמר הזכות לסירוב ראשון על שינוי היעוד.

6. מפעל "הבונים" - תוכנית חירום

התוכנית של המנכ"ל וההנהלה הפעילה של המפעל לא אושרה על ידי מועצת המנהלים של הבונים. דני מביא תוכנית מתוקנת. לאחר אישורה, דני יוזמן להציג אותה בפני חברי המועצה הכלכלית, וזו תהווה הזדמנות לחיפוש עמו לראשונה.

7. בחירת חברים למועצת המנהלים של "הבונים"

כרגע קולין ותמיר חברים במועצה בגין תפקידם. שריטה וברוך נבחרו, ואורי שנבחר, ישתתף בישיבות כמנהל הכספים של המפעל (ללא זכות הצבעה). חברים נוספים במועצת המנהלים של המפעל: דני - מנכ"ל, גדעון חסדאי יו"ר, נדב קפלן (מבחוץ), ואיתן יעקובסון - כיו"ר המועצה הכלכלית (ללא זכות הצבעה).

חברי המועצה הכלכלית מתבקשים למסור לקולין את הצעותיהם לשני נציגים מ"כוחותינו" במועצת המנהלים של הבונים. במקביל קולין יחלק תקנון מחודש - מפעל/קיבוץ.

רשמו: קולין/תמיר

סככות הצאן לשעבר

בחודשים הבאים נייבש צמחי מרפא בחלק ממבני הצאן. זהו סיכום זמני עד להקמתו של עדר הבקר.
אודי אגם יהיה האחראי לאזור והמפתחות נמצאים בידיו (לאלה הרוצים להשתמש בחלקים אחרים של הסככות).

מסר: קולין

מס' 257
תאריך 28/07/98

ישיבת הצוות לעובדי חוץ - 14.7.98
בהשתתפות: קולין, שריטה, שוש ס', מקס

1. מי זה "עובד חוץ"?
הצוות מגדיר כעובד/ת חוץ כל מי שמקבל/ת תלוש משכורת ממעסיק חיצוני עבור עבודה מלאה או חלקית, עובד/ות המועצה האזורית והמורים/ות ב"מבוא הגליל" וב"עמק החולה".
 2. בחירת מרכז לצוות
הצוות בחר במקס לרכוש. הבחירה טעונה אישור המזכירות.
(המזכירות אישרה את הבחירה בישיבתה ב-17.7.98)
 3. צנעת הפרט - נוהל הפצת מידע לגבי עובדי חוץ
לא יופץ בציבור החברים כל מידע לגבי תנאי עבודה, גובה ומרכיבי משכורת וכו', של כל עובד חוץ באופן שמי, ולא יופצו רשימות שמיות בהן מופיעים פרטים כאלה. תוגבל הפצת מידע לפי הצורך רק לקומץ בעלי תפקידים שמטפלים בעניינים אלה. פרוטוקל ישיבות הצוות והחלטותיו יפורסמו ב"דפי מידע" כפוף למגבלות אלו.
 4. יציאת חבר/ה לעבוד בחוץ
מעכשיו על כל חבר/ה שיוצא/ת לעבוד בחוץ להתניע עם הגורמים מקצועיים במשק לפני חתימת חוזה או הסכם עבודה עם המעסיק, כדי להבטיח שכל זכויותיה/ה מובטחות.
 5. בקשת דינה ברור להשתלמות ע"ח קרן ההשתלמות
אשרה הבקשה. צויין שכל השתלמות מורים מזכה את המורה בגמול המתבטא בתוספת בשכר/ה.
 6. הנספח לסיכום ישיבת הצוות האחרונה ב-23.6.98
לסיכום הישיבה שחולק לעובדי חוץ צורף דיווח מיום עיון בנושא עובדי חוץ בו השתתפו שריטה ומקס. ברצוננו לציין ולהדגיש כי זה היה רק דיווח. חצי היום הוקדש למידע טכני מקצועי שנמסר על ידי מומחית לחוקי העבודה. השאר לתיאור דרכי הפעולה בקיבוץ אחד מפי החברה שמרכזת את הנושא שם. כוונת הדיווח לא היתה בשום פנים ואופן קביעת נוהלים אצלנו וגם לא קביעת סדר יום של דיונים שיתקיימו בעתיד לגבי תקנון עובדי חוץ.
 7. מידע ושמועות
כולנו מודעים, עובדי החוץ, חברי הצוות וכלל החברים, שרובנו אינם יודעים מה קורה אצל עובדי החוץ. במשך השנתיים האחרונות יצאו יותר ויותר לעבוד בחוץ על פי מדיניות שנקבעה לפני שנים מספר. מבחינה חברתית אנחנו לא ערוכים למצב זה ונוצר פער של חוסר מידע בין עובדי החוץ וכלל החברים. חברי הצוות ינסו לתקן מצב זה על ידי פעולות שונות כדי שחברים ידעו לפחות מי הם עובדי/ות החוץ ובמה עובדי/ות.
- בנוסף, בדרך הטבע האנושי, כשאין מידע החלל הריק מתמלא בשמועות. הצוות החליט לברר את כל השמועות שהגיעו ויגיעו לאוזנינו, ולהחליף במידע אמת.
- קצת מידע לקינוח**
- יש היום 51 עובדי/ות חוץ, מהם/ן כ-46 באופן מלא והשאר בחצי משרה או פחות.
 - סה"כ ההכנסות ברוטו (ז"א ללא ההוצאות) ממשכורות תסתכם בכ-3,500,000 ש"ח השנה.

הודעה לחברים
(בנושא בחירת מנהל הקהילה)

שלום רב,

בישיבת המועצה האחרונה קבלנו הודעה מצוות אד-הוק לחצעת מנהל הקהילה, ששריטה אינה מוכנה לעמוד לבחירה אם לא יהיה מולה מועמד נוסף. ב- 27.7.98 התקיימה ישיבה של צוות החיגוי של המועצה, חברי צוות אד-הוק (אלק, קרול ודליה ב) וברוריה ברזילי. סיכום הישיבה הוא כדלקמן:

בישיבת המועצה הבאה שתתקיים ביום ג' 4.8.98 נדון במצב שנוצר. ההצעות שצוות החיגוי וצוות אד-הוק מביאים להחלטתה של המועצה הן:

א. יינתן פרק זמן נוסף של שבועיים להגשת הצעות חברים לתפקיד מנהל הקהילה.

ואז

1א. אם כעבור שבועיים אין הצעות חברים יש לפעול על פי "חוק גרשי", כלומר שהמועמד היחיד נבחר באופן אוטומטי.

או

2א. אם אין הצעת חברים - אין מועמד - צוות אד-הוק מחזיר את המנדט למועצה לפתיחת חנושא מחדש.

תמר

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

"After the ball is over....after the break of dawn..."
We all feel a bit like that after the fabulous week-end with our families from all over the world. Things really went quite smoothly, considering the amount of people we had to put up, feed, and entertain. Netta says she had to seat 1,200 people for the evening meal!
And then the toys and slides and "cow-boy rides" which kept the young generation happy next morning, right through to the fire-works (contributed by the Lynton family) to finish off the day.

Apart from the joy of meeting everybody, there was a good feeling with most people doing their bit to make the week-end such a special event. Even President Weizmann sent a special message to the kibbutz named after his uncle. Roll on - the 100th anniversary...

- * Back to everyday news, which are less pleasant. There was another fire, which blackened about 30 dunams of grazing land, and there is a strong suspicion that it was started by some of our 'friends' in the vicinity.
- * The summer Ulpan finished their course (before our anniversary week-end) and a new Ulpan is due to start at the beginning of September. No doubt we shall be asked to adopt them in due course.
- * In the meantime we have a group of 16-17 year-olds from 'Dror-Habonim' youth movement in the States, and they are being hosted by our own teen-agers, eating and sleeping with them.
- * Reuven M. spent a fabulous four weeks touring Europe on a "Eurobus" ticket, and he has some very interesting stories. I'm sure he will be pleased to tell you all about it.

(You may not get a 'Page' next week, as I am taking a few days off.)

SHABBAT SHALOM

- I N G E

MAZAL TOV

HAPPY BIRTHDAY

2.8.98. Naomi Eitam (Erenberg - granddaughter)

3.8. Dalia Wagner **50th**
Michal Dadosh
Lotan Mizrachi

4.8. Boaz Nev
Lior Ben-Ze'ev
Hagar Tubis (Geneslaw - granddaughter)

5.8. Tsiona Mizrachi
Dror Ziv
Hope Yentis

6.8. David Devolt
Yochai Wolfin
Mali Amit
Hannah Easton

7.8. Odelia Farchi (Waterman - granddaughter)

8.8. Nadav Edelstein
Ma'or Freedman (Guter - grandson)
Tomer Ashtar (Hadar - grandson)

** HAPPY ANNIVERSARY **

3.8. Sheila & Henry Ben-Yehuda
Mary & David Franklin

5.8. Liora & Ronny Weinstein
Meirav & Giddy Eitam
Roni & Elisha Wolfin
Sarit & Orly Collins

JAHRZEIT
11 Av - Mrs. Blanche Gilmore